

Begrundelse

Der er meget store forskelle mellem kommunerne i fortolkningen af det gældende regelsæt om servicelovens § 77 (hjelpperordninger). Nogle kommuner mener, at hjelpperordninger kun kan bevilges ved et massivt behov af størrelsesordenen 24 timer i døgnet, mens andre kommuner bevilger hjelpperordninger, selv om behovet er langt mindre. Praksis hos de Sociale Nævn er tilsvarende uensartet. Af de nyeste opgørelser over det samlede antal hjelpperordninger og den samlede udgift på landsplan kan det udledes, at der findes et betydeligt antal hjelpperordninger af mindre omfang end 24 timer i døgnet, idet gennemsnittet på landsplan kan beregnes til ca. 12 timer i døgnet.

Ministeren bedes derfor oplyse, om der findes en egentlig mindste grænse for behovets størrelse, for at en hjelpperordning kan bevilges, samt i givet fald hvor mange timer pr. uge der skal være behov for, eller sagt på en anden måde, hvor lille skal behovet være, for at det kan afvises alene med hensyn til dets begrænsede omfang?

Svar (7/4 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Hjælp efter servicelovens § 77 kan gives til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et funktionsniveau, som gør det nødvendigt at yde en ganske særlig støtte. Brugeren skal kunne fungere som arbejdsgiver overfor hjælperen.

Af Socialministeriets vejledning på området fremgår, at udmåling af hjælp efter servicelovens § 77 bør foregå efter en nøje individuel behovsvurdering og med udgangspunkt i, hvad den pågældende selv kan klare. I vurderingen tages der stilling til, hvilke funktioner hjælperne skal dække, i hvor mange timer og på hvilke tidspunkter.

Udmåling af hjælpen foretages i et samarbejde med den pågældende selv og med fornøden sagkundskab og bistand fra personer med kendskab til hjælpeordningernes funktion og formål.

Udgangspunktet for hjælpen er, at den skal dække modtagerens behov for hjælp hele døgnet, men der er ikke noget til hinder for, at den pågældende får udmålt et mindre antal timer, hvis han/hun ønsker det. Det kan fx være på

grund af et ønske om at være alene nogle timer, eller at en pårørende fx kan og vil påtage sig hjælpefunktionerne nogle timer.

I nogle tilfælde vil det være nødvendigt med mere end 24 timers hjælp. Dette kan skyldes, at det er nødvendigt at være to om arbejdet i visse situationer, fx når vedkommende skal løftes. Det kan ligeledes være nødvendigt i forbindelse med ferie eller sygdom.

Der er ikke noget til hinder for at hjælp efter servicelovens § 77 kan kombineres med anden form for hjælp, herunder fx hjemmehjælp efter servicelovens § 71.

Som anført ovenfor er udgangspunktet således, at brugerens behov for hjælp er omfattende og komplekst, og den hjælp, der udmåles efter servicelovens § 77, skal dække brugerens behov for hjælp døgnet rundt. Når der ydes hjælp efter servicelovens § 77 vil der således være tale om et hjælpebehov, der er ganske omfattende og som også ofte vil omfatte hjælp på alle tider af døgnet.

Under hensyn til at det er muligt at kombinere hjælp efter servicelovens § 77 med andre hjælpeforanstaltninger og til at der i det konkrete tilfælde kan være forhold, der gør, at brugeren på andre måder får opfyldt sit hjælpebehov, fx via pårørende, er der ikke givet faste retningslinier for hvor få eller hvor mange timer, en hjælpeordning efter servicelovens § 77 kan omfatte.

Spm. nr. S 2590

Til socialministeren (25/3 02) af:

Sandy Brinck (S):

»Vil ministeren som opfølgning på S 2368 nævne blot ét reformudspil fra ministeren, som sikrer rummelighed og velfærd for de svageste?«

Begrundelse

Når ministeren til Jyllands-Posten den 9. marts 2003 kan tale om nødvendigheden af gennemgribende reformer, må ministeren have tænkt på noget bestemt. I svaret på spørgsmål nr. S 2368 påpeger ministeren, at der ikke er tale om én reform, men en løbende proces, og spørgeren er så blot interesseret i at få bare første fase oplyst.